

**PUHE MOSKOVAN RATASOLMUN RAUTATIELÄISTEN
KONFERENSSISSA
HELMIKUUN 5 pnä 1920**

LYHYT SANOMALEHTISELOSTUS

Pitkän puheen piti V. I. Lenin, jota tervehdittiin myrskyisin suosionosoituksin.

Eestin kanssa solmittu rauha on kansainvälisen tilanteen tärkein tosiasia, lausui toveri Lenin. Tämä rauhansopimus on ikkuna Eurooppaan. Se antaa meille mahdollisuuden ryhtyä tavaravaihtoon länsimaiden kanssa. Vastustajamme väittivät, että vallankumous lännessä on kaukainen asia ja että emme pysy vallassa ilman tuota vallankumousta. Mutta me emme ole ainoastaan pysyneet vallassa, vaan olemme myös voittaneet.

Olemme voittaneet saamatta mistään ainoatakaan patrunaa, voittaneet vain siksi, että työläiset ja puna-armeijalaiset tiesivät, minkä puolesta he taistelevat.

Kun pienet kansat, jotka ovat vain Ententen leikkikaluja, alkavat pyrkiä rauhaan Neuvosto-Venäjän kanssa, niin se johtuu siitä, että olemme todistaneet käytännössä, kuinka imperialistit ovat niitä pettäneet ja kuinka auliisti Venäjän proletariaatti ojentaa niille sovinnon kättä. Eestiä seuraa Puola. On saatu tieto, että Puola tulee käsittelemään Neuvosto-Venäjän rauhantarjousta. Tämä veretön voitto on tavattoman suurimerkityksinen.

Siirryttyään käsittelemään sisäistä tilannetta V. I. Lenin osoitti, että taistelu kulkulaitoksen kohottamiseksi rappio-tilasta on sen keskeisin kysymys. Rautatiekuljetukset ovat nyt hiuskarvan varassa. Jos junaliikenne pysähtyy, se merkitsee proletaaristen keskusten tuhoa. Tarvitaan työväenjoukkojen sankarillisia ponnistuksia kulkulaitoksen auttamiseksi ja vilun sekä nälän torjumisen helpottamiseksi. Kun niin paljon uhreja vaatineessa kansalaissodassa

olivat mahdollisia ennen näkemättömät sankariteot, jotka ratkaisivat asian meidän eduksemme, niin samanlaisia sankaritekoja ja uhrauksia tarvitaan nytkin, kun sota on siirtynyt toiselle rintamalle — teollisuuden rintamalle. Nyt tarvitaan voittoja tällä verettömällä rintamalla.

Pitää käsittää, että täälläkin tarvitaan uhrauksia. Uhrauksien hinnalla on kohennettava maan talous. „Kuolema tai voitto” on otettava tunnuslauseeksi teollisuusrintamalla. Pitää saada työläiset tajuamaan, että tällä rintamalla voitto vaatii mitä kireintä taistelua. Taistelu on oleva hyvin vaikeaa ja sitä joutuvat käymään nälkäiset, uupuneet työläiset; mutta he saavuttavat tavoitteensa, jos vain käsittävät, että tämän taistelun tuloksesta riippuu työväenluokan kohtalo.

Kululaitosta koskeva kysymys on parhaillaan Puolustusneuvoston käsiteltävänä. Mutta työläisten itsensä on yhdistyttävä taisteluun kululaitoksen kohottamiseksi rappiotilasta ja tuota rappiotilaa pahentavan keinottelun hävittämiseksi. Ne, jotka eivät anna viljelijäämiään valtiolle ja muuttavat rautatiet keinottelun välikappaleeksi, ne ovat vastustajiamme, ja tietoisten työläisten on yksimielisesti taisteltava heitä vastaan.

Me johdatimme Punaisen Armeijan voittoon, mutta sitä emme tehneet pelkällä agitaatiolla, vaan myös tiukalla rau-taisella kurilla. On välttämätöntä, että kaikilla työn rintamilla järjestetään asiat samoin kuin Punaisessa Armeijassa. Kaikkea Punaista Armeijaa muodostettaessa saatua kokemusta on käytettävä hyväksi työtätekevien rautatiearmeijassa, kohottaaksemme tämän yhtä korkealle tasolle kuin Punaisen Armeijan. Punainen Armeija ei olisi voittanut eikä voita myöskään rautatiearmeija ilman uhrauksia ja rautaista kuria ja käyttämättä hyväksi asiantuntijoita. (S u o s i o n o s o i t u k s i a.)

„Petrogradskaja Pravda” № 28,
helmikuun 7 pnä 1920

Julkaistaan
„Petrogradskaja Pravda” lehdessä
tekstin mukaan